

إثنا عشر رسالة

[95] وخواه در استنجا بآب پانزدهم هریر محل در استنجا از برار مطلقا مستحبست و زیادتی تبالغ در قوت و شدت صریر هر گاه آب سرد مستعمل باشد شانزدهم وضع آلت استجمار اولاً بر موضعی طاهر از حول مقعد نزدیک بمحل نجاست سنت است بعد از آن تحریک آن بجانب محل نجاست تا قلع عین کند از محل و خبث را منتشر نسازد و قبل از ازاله عین خبث از محل نجس نشود هفدهم استیعاب جمیع اجزاء محل در قلع خبث بهر یک از ادوات مستحبست بجهة خروج از عهده خلاف و توزیع ادوات بر اجزاء محل مکروه است هجدهم التقاط اداره ادوات یعنی ربودن و برداشتن اجزاء نجاست و ادوات را حرکت دوری دادن بر محل خبث سنت است تا بهر جزوی از اجزاء ادوات جزوی از اجزاء نجاست برداشته شود پس امر ارادات بر محل نجاست اگر خبث از جزوی از اجزاء محل بجزوی دیگر منتقل نشود مکروه است و اگر منتقل شود مجزی نیست و استجمار بعد از آن کافی نخواهد بود و استنجا بآب متعین خواهد شد و علامه در نهایت و منتهی بطریق احتمال گفته بر تقدیر عدم انتقال نیز مجزی نیست از آن جهت که جزء ثانی محل باجز و نجس آلت ملاقی خواهد شد و استعمال نجس جایز نیست نوزدهم سنت است که در استعمال سنک اول ابتدا از مقدم صفحه یمنی کرده
